

Nr 344.

Av herr **Sundvik**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 6 och 9 §§ lagen den 17 juni 1916 (nr 235 om försäkring för olycksfall i arbete, m. m.*

Enligt olycksfallsförsäkringslagens § 6 föreskrives följande: »Om olycksfallet medfört sjukdom, som förorsakat förlust eller nedsättning av arbetsförmågan, skall utgivas dels läkarvård, läkemedel m. m., dels ock — under förutsättning att sjukdomen varat mer än tre dagar efter dagen för olycksfallet och att arbetsförmågan nedsatts med minst en fjärdedel — sjukpenning från och med dagen efter olycksfallet.»

Vid tillämpningen av ovan angivna bestämmelser får den, som skadat sig, fri läkarvård och fria resor till läkare. Dessutom erhåller den skadade oavkortad sjukpenning, som utgår i förhållande till den inkomst den skadade haft.

Är skadan av allvarligare natur, så att sjukhusvård är nödvändig, innehålles viss del av sjukpenningen för att täcka kostnaderna för sjukhusvården. Detta är för de flesta en fullständig överraskning. Numera ha de flesta erkända sjukförsäkringskassorna infört en bestämmelse om att vid sjukdom, då medlem behöver sjukhusvård, utbetalar kassan, förutom kostnaden för vistelse å allmän sal å lasarett, även den sjukpenning medlemmen tillförsäkrat sig.

Med stöd av det anförda får undertecknad därför föreslå,

att § 6 a får följande lydelse:

»Så länge sjukdomen varar: erforderlig läkar- och sjukhusvård jämte läkemedel och andra till arbetsförmågans höjande eller eljest till lindrande av menliga följder av olycksfallet nödiga särskilda hjälpmedel, såsom kryckor, enklare konstgjorda lemmar, glasögon och dylikt.»

Stockholm den 15 maj 1946.

And. Sundvik.